

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι . . . Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ . . . Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευσθύνεται :

Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀ θ ῆ ν α ς

ΕΤΟΣ ΠΕΜΠΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 τρέχοντος Σεπτεμβρίου ἕως 15 προσεχὺς Σεβρίου 1897· καὶ ὀφείλουν οἱ αἰτοῦντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ νὰ ἀποστέλλωσι συνδρομὴν διὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα μόνον.

Οὐδεμία συνδρομὴ δύναται νὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ ἄλλης ἐποχῆς παρὰ ἀπὸ τῆς 15 Σεπτεμβρίου 1896.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ πενταετίας συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διασπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

Ἡ ἔθνικὴ ἑταιρία ἡ διοργανώσασα τὸ Μακεδονικὸν κίνημα καὶ ὡς ἐκ τούτου ὀνομασθεῖσα Μακεδονικὸν κοιμητήριον, ἡ πρώτη ἀποστείλασα ἐπικουρίαν εἰς Κρήτην κατὰ τὴν ἐναρξίν τοῦ ἀγῶνος καὶ φροντίσασα νὰ μὴ ἐγκαταλειφθῇ ἀνυπεράσπιστος ὁ Κρητικὸς ἀγὼν ὅστις προσέθηκεν εἰς τὴν ἡρωϊκὴν τῆς Κρήτης ἱστορίαν τὴν μεγάλην τοῦ Βάμου σελίδα, ἐξέδωκεν ἐγκύκλιον ἣν ἀπευθύνει «πρὸς τὸ ἑλληνικὸν γένος». Δι' αὐτῆς ἀρηγεῖται τὰ αἴτια τῆς συστάσεως καὶ καθορίζει ὅτι σκοπὸς αὐτῆς εἶνε νὰ ἀφυπνίσῃ, συμπύξῃ, ἀναπτύξῃ, ἐνώσῃ πρὸς κατεύθυνσιν ἐνιαίαν καὶ ἐργασίαν πειθαρχικὴν τὰς δυνάμεις τὰς ἐν τῷ ἐλευθέρῳ Κράτει, τὰς τοῦ δουλεύοντος γένους, τὰς δυνάμεις τοῦ ἀπανταχοῦ τῆς γῆς ἐγκατεσπαρμένου ἀποικιακοῦ ἑλληνισμοῦ ἐπὶ τῷ θεμελιώδει σκοπῷ ἀκαταπονήτου ἐργασίας πρὸς τὴν ἀντὶ πάσης θυσίας ἀπελευθέρωσιν τῶν δούλων ἀδελφῶν. Πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ ἱεροῦ τούτου σκοποῦ περιέβαλε τὸν ὁργανισμόν αὐτῆς δι' ἀπολύτου μυστικότητος καὶ πειθαρχίας, διότι ἄνευ ταύτης ἡ πειθαρχικὴ ἱεραρχία ἐν τῇ εὐρείᾳ ἀναπτύξει τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς ἤθελεν ἀποδοῖ ἀδύνατον, ἡ συνείδησις τῆς εὐθύνης ἐκάστου τῶν στρατιωτικῶν αὐτῆς ἀτελής, τὸ σκόπιμον καὶ ἐπικαιρὸν ἐν ἐκάστη ἐνεργείᾳ ἤθελε διακυβεύει πολλάκις ἡ διάφορος τυχὸν γνώμη περὶ τῶν ἀποφασισζομένων, οἱ δὲ ἀδελφοὶ οἱ ἀποτελοῦντες τὰς ἐν τῇ ὑποδούλῳ Ἑλλάδι φάλαγγας ἤθελεν ὑπόκεισθαι εἰς κινδύνους ἀναποτρέπτους καταστροφῶν ἀγόνων καὶ ἀνωφελῶν. «Ἄλλ' ἢ Ἑθνικὴ Ἑταιρία μεθ' ὅλον τὸν μυστικὸν αὐτῆς ὁργανισμόν, ἡ μᾶλλον ἐνεκα τούτου δύναται πάντοτε νὰ ἀνιχνεύῃ τὴν φιλοπατρίαν, ὅπουδῆποτε δὲ τῆς γῆς διατελεῖ πᾶς Ἑλλήν φέρων ἐν τῇ καρδίᾳ τὴν ἱερὰν ὀφειλὴν ὡς ἐκκληροδότησαν τῶν πατέρων ἡμῶν οἱ ἀγῶνες ἄσπιλος δὲ καὶ καθ' ὅλα χρηστὸς τὸν χαρακτήρα θέλει κληθῇ ὅταν ἐπιστῇ ἡ δι' ἐκάστον κατάλληλος ὥρα ὅπως παράσχῃ τὴν συμβολὴν αὐτοῦ εἰς τὸ Ἅγιον ἔργον τῆς Ἑθνικῆς Ἀναστάσεως.» Ἡ ἑταιρία εἶνε ἀμέτοχος τῶν πολιτικῶν διαιρέσεων καὶ ἐργάζεται μόνον πρὸς ἀνάπτυξιν τῶν ἐν γένει δυνάμεων τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς «ἵνα κατὰ τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ἡ ἀναπόφευκτος τῶν πραγμάτων φορὰ θέλει φέρει τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος σύμπαν ὑπὸ τὴν εὐλογίαν τοῦ προστάτου Θεοῦ εἰς τὸν περὶ τῶν ὅλων ἀγῶνα, αἱ δυνάμεις τοῦ ἐλευθέρου κράτους ἔχωσιν ἔρεισμα ἰσχυρὸν εἰς τὰς παρασκευασθείσας καὶ ἀνεπτυχθείσας δυνάμεις τοῦ γένους, διότι ἡ ἑταιρία ἐδράζεται ἐπὶ τῆς ἀσφαλτοῦ πεποιθήσεως ὅτι οὐδὲν δύναται νὰ προσδοκᾷ τὸ ἔθνος ἀπὸ τῶν ξένων ἀλλὰ τὰ πάντα ἐξ ἑαυτοῦ. Διὰ τοῦτο ὅταν τὰ ραγδαίως χωροῦντα πρὸς γενικωτέραν ἐν τῇ Ἀνατολῇ σύρραξιν γεγονότα τὰ ἐκάστοτε ἀναλάσσοντα καὶ πάντα ὑπολογισμόν

καὶ πᾶσαν πρόσφιν διαφεύγοντα προκαλέσωσι τὴν ἐκρηξίν τῆς γενικῆς καταιγίδος καὶ καταστήσωσιν ἀναπότρεπτον τὴν εἰς τὸν ἀγῶνα συμμετοχὴν τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς καὶ ἄν, μὴ γένοιτο, τὸ Κράτος ἐπαναλαμβανόμενων παρελθόντων σφαλμάτων θελήσῃ νὰ ἀδρανήσῃ, τὸ γένος δὲν θέλει βεβαίως παρίδει τὸ ἐπιβεβλημένον αὐτῷ καθήκον, τότε δὲ οὐδὲ τὸ κράτος θὰ δυνηθῇ νὰ ἀπόσχῃ τῆς ἐκπληρώσεως αὐτοῦ. Εἰς τοῦτο δὲ ἐγκτεῖται ὁ μέγας κίνδυνος ἂν καταλάβωσι καὶ τότε αἱ ἐν σκῆψασαι περιστάσεις ἀπαράσκευον καὶ ἀπόλεμον τὸ Κράτος. Ἀλλὰ τοῦ κινδύνου τούτου ἡ μεγάλη εὐθύνη δὲν δύναται νὰ βαρύνῃ τὴν Ἑθνικὴν Ἑταιρίαν, διότι τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος δὲν ἔχει τὸ καθήκον νὰ σταυρώσῃ τὰς χεῖρας ὅταν ποτὲ ἡ συνείδησις τῆς ἀναποτρέπτου ἐκ τῆς ἀδρανεῖας καταστροφῆς ἐπιβάλλῃ τὴν ἄμεσον πολεμικὴν ἐνέργειαν. Τούτου ἕνεκα ἡ πρόσφιν τοῦ μεγάλου τούτου κινδύνου ἐπιβάλλει εἰς τὴν Ἑθνικὴν Ἑταιρίαν διὰ τοῦ πρώτου τούτου ἐγγράφου δι' οὗ ἀποκαλύπτει εἰς τὸ γένος τὴν ὑπαρξίν καὶ τὸ πρόγραμμα αὐτῆς ὅπως ποιουμένη ἐκκλησίαν εἰς τὴν φιλοπατρίαν τῶν νομίμων τοῦ Κράτους ἐξουσιῶν, συστήσῃ τὴν ἄμεσον καὶ ἐπείγουσαν ἐργασίαν συστηματικῆς ὁργανώσεως καὶ τῆς ἀντὶ πάσης θυσίας ἀναπτύξεως τῆς κατὰ ξηρὰν καὶ κατὰ θάλασσαν πολεμικῆς δυνάμεως τοῦ Κράτους, τῆς ὁποίας ἡ σύνταξις ἄλλοτε ἀμελουμένη καὶ ἄλλοτε ἀτελὴς καὶ σπασμοδικῶς ἐπιχειρουμένη δὲν ἐπέτρεψεν εἰς τὴν Ἑλλάδα νὰ ἐπωφεληθῇ πολυτίμων εὐκαιριῶν ὑπὲρ τῆς Ἑθνικῆς ἀποκαταστάσεως. Ἀπευθύνουσα πρὸς τὸ γένος τὸ πρόγραμμα αὐτῆς ἡ Ἑθνικὴ Ἑταιρία θεωρεῖ καθήκον αὐτῆς νὰ ἐξαγγείλῃ ὅτι μόνον ἂν ἡ φιλοπατρία τοῦ ἔθνους παράσχῃ τὰ μέσα τὰ ἀπαραίτητα πρὸς ἐκπλήρωσιν σκοποῦ οὕτω μεγάλῃς ἐπιβολῆς δύναται νὰ προσατενίσῃ μετὰ πεποιθήσεως πρὸς τὴν ἐπιτυχίαν. Διὰ τοῦτο ἐπικαλεῖται ὑπὲρ τοῦ ἔργου αὐτῆς τὸν ἔρανον τῶν ἀπανταχοῦ τῆς γῆς Ἑλλήνων, τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ καὶ συναντίληψιν τῆς φιλοπατρίας τοῦ ἑλληνικοῦ γένους. Οἱ ἔρανοι οὗτοι θέλουσι καταβάλλεσθαι εἰς τὰ φανερά κέντρα τῶν ὁποίων τὴν σύστασιν διὰ νεωτέρως ἀνακοινώσεως θέλει ἀναγγεῖλαι προσεχῶς ἡ Ἑθνικὴ Ἑταιρία.»

ΕΞ ΑΡΤΗΣ

Οἱ φύλακες τοῦ μονοπωλίου τῆς Τουρκίας.—Δι' αὐθαίρεσίαι τῶν.—Ὁ φόρος πολίτου ἀνευ αἰτίας.

Οἱ φύλακες τοῦ μονοπωλίου τῶν καπνῶν ἐν Τουρκίᾳ τοσοῦτον ἐθρασύνθησαν ὥστε καθ' ἐκάστην προκαλοῦν σκάνδαλα καὶ ἐριδας, αἵτινες ἐπιφέρουν δυσάρεστα ἀποτελέσματα. Πρὸ εἰκοσι περὶπου ἡμερῶν ἐφόνευσαν ἐν Γρεμενίτση χωρίῳ ἐν τῷ Τουρκικῷ κειμένῳ εἰς τὴν μεθόριον γραμμὴν ἑναντι ἀκριβῶς τῆς πόλεως μας καὶ κατοικοῦμένῳ ὑπὸ ἐβδομήκοντα περίπου χριστιανικῶν οἰκογενειῶν ἕνα φιλήσυχον πολίτην ἄνευ οὐδεμιᾶς αἰτίας. Πεποιθήκαμεν ὅτι ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις θέλει σπεύσει εἰς τὴν ἀμείλικτον τιμωρίαν τῶν δύο τούτων φονέων, ὄντων τουρκαλβανῶν· καθ' ὅτι ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ἡ ἀτιμωρησία αὐτῶν θὰ συνεπιφέρῃ ἐν τῷ μέλλοντι πολλὰ δυσάρεστα ἀποτελέσματα, προκαλουμένων ἀντεκδικήσεων κατὰ τὰς δεινὰς μάλιστα ταύτας περιστάσεις, καθ' ὅς τὰ πνεύματα πάντων τῶν λαῶν ἐν Τουρκίᾳ εἶνε μεγάλως ἐξηρηθισμένα. Ὁ πέλεκυς τῆς

Δικαιοσύνης πρέπει νὰ πίπτῃ ἀμείλικτος κατὰ παντὸς κακούργου, ἀνεξαίρετως φυλῆς καὶ θρησκείματος.

ΠΕΡΙ ΚΡΑΝΙΑΣ

Ἡ Κρανιά εἶνε ὠραία καὶ τερπνὴ κωμόπολις ὑπαγομένη θρησκευτικῶς τε καὶ πολιτικῶς εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς ὑποδιοικήσεως Γρεβενῶν κειμένη νοτιοδυτικῶς τῶν Γρεβενῶν ἐπὶ τῶν ΒΑ. κλιτύων μικροῦ κλάδου τοῦ Πίνδου ἀπέναντι τοῦ πασιγνώστου βουνοῦ τοῦ Σπηλαίου ἔχει τοποθεσίαν μαγευτικωτάτην. Ἀπέχει διώρον ἀπὸ τῆς ὁροθετικῆς γραμμῆς (διὰ συνήθους πεζοπόρου), ἐπτάωρον ἀπὸ Μετσόβου, ἴσον διάστημα ἀπὸ Γρεβενῶν· ἀπέναντι αὐτῆς ὑψοῦται μεγαλοπρεπῶς τὸ πετρώδες βουνὸν τοῦ Σπηλαίου ὅπερ ἐχρησίμευσεν ὡς ἰσχυρὸν ὄχυρμα τοῦ περιφήμου ἄρματωλῶ Ζιάκα. Ἡ Κρανιά ἀριθμοῦσα ἐπὶ τοῦ παρόντος περὶ τὰς 400 οἰκογενείας διαιρεῖται ὑπὸ τοῦ διασχίζοντος αὐτὴν χειμάρρου εἰς δύο συνοικίας φερούσας ὀνομασίας εἰλημμένας, ἐκ τῆς τοποθεσίας ἐκατέρας· Προσήλιον ὀνομάζεται ἡ δυτικῶς τοῦ χειμάρρου, Ἀνήλιον ἡ ἀπέναντι. Ὁ ἐπισκεπτόμενος τὴν Κρανιὰν τοῦ Πίνδου μένει καταγοητευμένος ἐκ τῶν φυσικῶν τῆς καλλονῶν· τὸ βουνὸν ἐπὶ τῶν ὑπαρειῶν τοῦ ὁποίου κεῖται διασχίζεται ὑπὸ πολλῶν φαράγγων καὶ χαράδρων. Ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ βουνοῦ δύναται τις πείσας νὰ ἀνέλθῃ κινῶν ἐκ τῆς κωμοπόλεως ἐντὸς μιᾶς ὥρας· κατὰ τὴν ἄνοδον συναντᾷ πολυαριθμούς πηγὰς ἀναβλυζούσας διαυγέστατον καὶ ψυχρότατον ὕδωρ· αἱ πλευραὶ τοῦ βουνοῦ μὲ δάση ἀδιαπέραστα κοσμοῦνται ὑπὸ τῶν ὁποίων τὰ πυκνὰ φυλλώματα αἰγαῖοι, ζωηραὶ καὶ εὐκίνητοι βόσκουσιν κατὰ ὁμάδας, εἶνε τόπος κατάλληλος διὰ κυνήγιον, πολλοὶ δὲ ἐκ τῶν κατοίκων τῆς χώρας εἶνε ὡς μανθάνω σπουδαῖοι κυνηγοί. Ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ βουνοῦ ἀλλεπάλληλα μικρὰ ὁροπέδια κατάφυτα ἐκ δένδρων πεύκης διαδέχονται ἄλληλα.

Ἡ ὠραιότερα ὅμως, ἡ σπουδαιότερα ἡ τερπνοτέρα, ἡ ἐξωχότερα, ἡ γοητευτικωτέρα, ἡ γραφικωτέρα, ἡ ρομαντικωτέρα ἡ ἐξόχως ἐπὶ τῇ φυσικῇ αὐτῆς καλλονῇ διαπρέπουσα εἶνε ἡ πεδιάς τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου Β.Δ. κειμένη τῆς κωμοπόλεως καὶ πεντάλεπτον ἀπ' αὐτῆς ἀπέχουσα εἶνε τοιοῦτον ἀριστοῦργημα φύσεως, ὥστε εἰν εὐρίσκετο πλησίον μιᾶς μεγαλοπόλεως θὰ ἦτο τὸ προσφιλέστατον ἐντρύφημα τῶν περιπατητῶν. Ἐχει σχῆμα κυκλικόν, ἐπίπεδον ἀκτῆνος ἐκάστον πεντήκοντα μέτρων ἐπὶ μικροῦ ὑψώματος ἐκάστον περίπου μέτρων, περιβεβλημένου ὑπὸ δύο ποταμίων καὶ διασχιζομένου ὑπὸ δειδροστοιχιῶν ἐκ πτελεῶν καὶ ἀπιδεῶν. Οἱ κάτοικοι αὐτῆς ἀπαντες εἶνε ἑλληνικῆς καταγωγῆς ὁμιλοῦντες τὴν μακεδονοβλαχικὴν διάλεκτον, ἐπιδίδονται δὲ οἱ πλείονες εἰς τὴν γεωργίαν (σημειωτέον ὅτι εἶνε ἡ μόνη πασῶν τῶν ἐπὶ τοῦ Πίνδου βλαχικῶν κωμοπόλεων ἥς οἱ κάτοικοι ἐπιδίδονται εἰς τὴν γεωργίαν, πρὸς δὲ εἰς τὴν κτηνοτροφίαν. Οἱ γεωργοὶ εἶνε συνάμα ἀγωγιάται ἀποκομίζοντες τοὺς δημητριακοὺς καρποὺς αὐτῶν πρὸς πώλησιν εἰς τὸ Ζαγόριον, Ἀπὸ πολλῶν ἡδὴ ἐτῶν μεταναστεύουσιν εἰς Ρουμάνιαν καὶ οὐδαμοῦ ἄλλοθι, πολλοὶ δὲ ὀλίγοι εἰς ἄλλα μέρη.

Κατὰ τὰ προαγγελθέντα, τὴν Δευτέραν τὴν 3ην μ. μ. ὅταν ἐγένετο ἡ ἐκλογὴ ἐν τῇ Ἑθνικῇ Τραπέζῃ πρὸς πληρωσίν τῆς γεωμετρικῆς θέσεως τοῦ αἰκουνοῦ αὐτοῦ τοῦ θανάτου τοῦ Π. Κρὴλλῆ, συνελθούσης τῆς συνελεύσεως τῶν μετόχων αὐτῆς. Παρήσαν πάντες οἱ μέτοχοι καὶ οἱ εἰσὶν αὐτῶν ἀντιπρόσωποι, κατὰ τὰ κεκαυονισμένα, εἶχον δὲ σπουδαίαι καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἰδιαφερόμενοι περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἐκλογῆς, καὶ τὰ τοῦτο ἥτο ᾗδη γνωστὸν ὅτι πρὸς-δὸς τῆς Συνελεύσεως κ. Μ. Ρενιέρης διὰ κα-ταλλήλου προσάλλητος ἀνήγγειλε τὸν ἀποκτὸν τῆς Συνελεύσεως. Ἐξελήγθ δὲ ἀναψήσαν 528 ὁ ὑπο-διοικητὴς κ. Στέφανος Στρέπυ, παμψηφεί. Οἱ παριστάμενοι ὑπεσχέθησαν τὸ ἀποτέλεσμα αὐτὸ ἐνθυσιάζοντες ἐπισημονίαν καὶ χειροκροτήματα, ὁ δὲ κ. Στρέπυ ἀπεθύμει πρὸς τοὺς μετόχους προσφωνήσιν. Ὁ νέος διοικητὴς τῆς Ἑθνικῆς Τραπέζης ἐνεδεικνύει καὶ ὑπὸ τῶν περιστάσεων καὶ ὑπὸ τῶν ιδιοτήτων αὐτοῦ. Ἐκστὸς καὶ τίσι-σασα πλὴν ἔτη διατελεῖ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ εἰθνικοῦ τούτου ὀργανισμοῦ, εἰσέλθων εἰς αὐτὸν πρῶτον ὡς διευθυντὴς τοῦ ἐν Λαμῇ Ὑποκατα-στήματος, εἰτα ὡς ἐπιθερτὴς τῶν ἐν τῇ ἐπι-κρατείᾳ ὑποκαταστημάτων αὐτοῦ, καὶ μετ' οὗ-πελὺ ὡς διευθυντὴς τοῦ ἐν τοῖς γραφείοις τῆς Ἑθνικῆς Τραπέζης ἀκαστικοῦ τμήματος, ἐπὶ-εἰτὰ δ' ᾗδη ἔτη μετεῖχε τῆς διοικήσεως αὐτοῦ

του καταστήματος ως υποδιοικητής. Ο νέος διοικητής εστρατολογήθη υπό της Εθνικής Τραπεζικής εκ του δικαστικού κλάδου, εν ᾧ ἐπὶ ἑνδεκά εἴη εἶγεν ὑπηρετήσει καὶ ὡς Πρωτοδικῆς καὶ ὡς Ἐφέτης καὶ ἄλλας δὲ εἶχεν ἀναλάβει καὶ διαπράξει πρὸς τὸ κράτος ὑπηρεσίας κατὰ τὰ 1880, ὅτε μετέβη κατ' ἐντολὴν τῆς Κυβερνήσεως εἰς Μόναχον πρὸς διακανονισμὸν τῶν πρὸς τὴν Βυαρικὴν λογαριασμῶν τοῦ δημοσίου ταμείου, καὶ κατὰ τὸ 1889 ὅτε ἀνετέθη αὐτῷ νὰ ὑπογράψῃ τὸ προικτὸν Συμβόλαιον τοῦ Διαδόχου τοῦ Ἑλληνικοῦ Θρόνου. Ἀλλὰ καὶ μετὰ τῶν ἐπιστημονικῶν εἶχε καταλάβει διαπρεπῆ θέσιν, πρὸ εἰκοσαετίας τυγχάνων καθηγητῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ.

Ἡ ἐκλογὴ διοικητοῦ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζικῆς εἶνε γεγονός ἄξιον ἰδίας μνείας, διότι ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα δὲν εἶνε σύνηθες Τραπεζικὸν κατὰσταμα, σκοποῦν μόνον νὰ ἐργάζηται ἵνα πορίσῃ κέρδος τι εἰς τοὺς καταβαλόντας τὰ κεφάλαια αὐτοῦ, ἀλλ' εἶνε ὄργανον ἐθνικὸν, τοῦ ὁποίου ἡ λειτουργία συνδέεται ἀρρήκτως μετὰ τῆς ἐργασίας τῆς κοινωνίας, καὶ ἐπηρεάζει ἀμέσως τὴν οἰκονομικὴν κίνησιν τῆς χώρας. Διὰ τοῦτο κρίνοντες, καθ' ὃ ἔχομεν καθήκον ἐπὶ τῆς πράξεως ταύτης τῆς συνελθούσης γενικῆς Συνελεύσεως, εὐχαρίστως ἐπικροτοῦμεν αὐτήν.

— Καθ' ὃ λέγεται ὁ κ. πρωθυπουργός, ἐπιθυμῶν νὰ παρουσιάσῃ τὸ σύνολον τῶν γενομένων μέχρι τοῦδε ἐργασιῶν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ συμβιβασμοῦ, θ' ἀνακοινώσῃ εἰς μίαν ἐκ τῶν πρώτων συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς τὰς δοθείσας μέχρι τῆς διακοπῆς τῶν διαπραγματεύσεων εἰς τὸν ἐν Παρισίοις ἡμετερον πρεσβευτὴν δὴλῶν, ὡς καὶ τὰς ληφθείσας ἀντιπροτάσεις τῶν κοιμιτῶν. Βεβαιούται, ὅτι τὸ ζήτημα τοῦ συμβιβασμοῦ θὰ προκαλέσῃ πεισματώδη συζητήσιν ἐκ μέρους τῶν κορυφαίων τῆς Ἀντιπολιτεύσεως.

— Ἐδημοσιεύθη τὸ Β. Διάταγμα δι' οὗ τίθενται εἰς ἀργίαν διὰ προσκαίρου παύσεως ἀπὸ τῆς θέσεως οἱ ὑπολοχαγὸς Κ. Μαυρομιχάλης Πιερράκος, ἀνθυπολοχαγοὶ Γ. Καπιτσίνης καὶ Γ. Τσόντος τοῦ πυροβολικοῦ, Π. Γραβάνης, Γ. Κολοκοτρώνης καὶ Ν. Καλομερόπουλος τοῦ πεζικοῦ, Β. Κολοκούδης τοῦ οἰκονομικοῦ, οἱ ἀνθυπὶλαρχοι Γ. Μεταξᾶς, Σ. Μεταξᾶς, Γ. Βάσος, Α. Ρ. Καλίνσκη καὶ Π. Μάνος καὶ ὀκνητοπίατρος Α. Μεταξᾶς, δι' ἀνυποταξίαν μὴ περὶ χροῦσαν ἀφορμὴν εἰς ποινικὴν καταδίωξιν. Οἱ ἀξιωματικοὶ οὗτοι εἶνε οἱ εἰς Κρήτην μεταβάντες.

— Κατ' ἰδιωτικὴν ἐπιστολὴν πρὸ τινων ἡμερῶν κατεδικάσθη εἰς θάνατον καὶ ἀπηγχονίσθη ἐν Νικομηδείᾳ ὁ πρῶτος ἀξιωματικὸς τοῦ οἰκονομικοῦ σώματος Παπαδόπουλος, ὅστις, ὡς γνωστὸν, ἀποδεχθεὶς ἐλλειμματίας εἶχεν ἀποδράσει ἐκ τῆς Ἑλλάδος καὶ καταφύγει εἰς Κωνσταντινούπολιν. Ὁ ἐλλειμματίας οὗτος, ὡς πρὸ καιροῦ εἶχε γραφῇ, εἶχε σχηματίσει κατὰ πληροφορίας τουρκικῆς πηγῆς συμμορίαν ληστρικὴν δι' ἧς εἰσέβαλεν εἰς τὴν περιφέρειαν Νικομηδείας. Συλληφθεὶς δὲ μετὰ τριῶν ὁπαδῶν του, ἐν οἷς εἰς πρῶτον ὑπαξιωματικὸς, ἐδικάσθη καὶ κατεδικάσθη εἰς τὴν ἐσχάτην τῶν ποινῶν.

— Νέος 30 περίπου ἐτῶν ἐκ Λασκοβικίου τῆς Ἡπείρου πάσχων δὲ διανοητικῶς ἀφίχθεις ἐν συνοδείᾳ ἄλλων πατριωτῶν τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴν ἐκ Κων/πόλεως ἐγένετο ἄφαντος μόλις ἐξῆλθον εἰς τὸ τελωνεῖον. Μαρακαλοῦνται δὲ πάντες οἱ πατριῶται οἱ τοῦχον γνωρίζοντες τι περὶ αὐτοῦ νὰ εἰδοποιήσῃ εἰς τὸ ἐν Πειραιεὶ ἐπὶ τῆς πλατείας τοῦ τελωνείου ξενοδοχεῖον «Ἡπείρος-Ἰωάννινα» ὅπου διαμένουσι συγγενεῖς τοῦ ἀπολεσθέντος ἢ καὶ ἡμεῖς.

— Ἐν Ἀρσίστῃ τοῦ Ζαγορίου ἐξεργάγη πυρκαϊὰ ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Ἰω. Πρασίνου ἧτις κατεστράφη ἐντελῶς.

— Διατρίψας ἐπὶ τινὰς ἡμέρας ἐνταῦθα ἀνεχώρησεν ἐπανερχόμενος εἰς Ἀλεξάνδρειαν ὁ κ. Ναπολέων Ζωίδης.

— Ἀφίκετο ἐκ Κύμης ὁ φίλος βουλευτὴς τῆς ἐπαρχίας ταύτης κ. Ἰω. Στεφάνου καὶ κατέλυσεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον «Μινέρβα».

— Ἀφίκετο ἐκ Ἐάνθης καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Δοβρὰ ὁ κ. Ἰω. Παπαμήχος, καὶ εἰς Ἰωάννινα ὁ κ. Δημ. Πελένης.

— Ἀφίκετο ἐκ Βουκουρεστίου καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Κουκούλιον ὁ κ. Θ. Τσεκούρας.

— Ἡ σεβαστὴ δέσποινα κ. Βασιλικὴ Γκορτζᾶ μήτηρ τοῦ παρὰ τῷ καταστήματι τσοχικῶν Τζάνου κ. Ἰω. Γκορτζᾶ, ἀνεχώρησεν εἰς Πρέβεζαν.

Μετὰ χαρὰς βλέπομεν ὁσημέραι πλουτιζομένην τὴν Ἡπειρωτικὴν βιβλιοθήκην. Εἶνε γνωστὸν εἰς πάντα ὅτι ἡ ἰδιαίτερα πατρίς ἡμῶν Ἡπείρος διακρίνεται διὰ τὸ πλῆθος καὶ τὴν ποικιλίαν τῶν δημοτικῶν ᾠδῶν αὐτῆς, ὧν μέχρι τοῦδε πολλὰ ἐξεδόθησαν συλλογαὶ τῶν στίχων. Ἦδη ὁ φιλόμουσος τελειοφίλος τῆς ἱατρικῆς κύριος Ἰωάννης Χαρισιάδης ἀγγέλει τὴν ἐκδοσὴν σειρᾶς βιβλίων οὐχ ἥττον σπουδαίων καὶ ὠφελιμῶν. Ἐποίησε συλλογὴν τῶν μελωδῶν ἥτοι τῶν ᾠδῶν καθ' οὗς ᾄδονται τὰ ἔθματα τῆς πατρίδος καὶ ἐτόνισεν αὐτὰ εἰς εὐρωπαϊκὴν μουσικὴν ἀκριβῶς ὅπως ᾄδονται παρὰ τῷ λαῷ ἐπιδιώκων τὴν διάσωσιν τῆς ὠραίας μουσικῆς τῶν δημοτικῶν ᾠδῶν. Τοῦ ἔργου τούτου τὴν ὠφέλειαν, πιστεύομεν, θὰ ἐκτιμῶσιν οἱ φιλόμουσοι καὶ οἱ ἀπανταχοῦ Ἡπειρώται καὶ θὰ ὑποστηρίξωσιν αὐτό. Καὶ οἱ γνωρίζοντες καὶ οἱ μὴ γνωρίζοντες τὴν μουσικὴν θὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ διότι ἐν αὐτῷ θὰ εὕρῃσκωσι τὰ ὠραία τραγούδια τῆς πατρίδος μας εἰς ποίησιν καὶ μουσικὴν. Εἰς τὸ βιβλίον αὐτοῦ ὁ φιλόμουσος κ. Χαρισιάδης προσέθεσε καὶ ἄλλα ἔθματα ἀρχαῖα ἢ ἡδη λησμονηθέντα καὶ ἄλλα νεώτερα ἐν οὐδεμιᾷ τῶν ἄχρι τοῦδε ἐκδοθεισῶν συλλογῶν περιεχόμενα.

Δημοσιεύομεν κατωτέρω ἀγγελίαν τοῦ ἔργου καὶ προτρέπομεν πάντας νὰ ὑποστηρίξωσι τὸν φιλόμουσον καὶ φιλόπονον νέον.

Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα δρ. 2 διὰ τὸ ἐσωτερικὸν φρ. χρ. 2 διὰ τὸ ἐξωτερικόν.

ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Τὰ ἐν Δροβιάρῃ

Εἰρήνην καὶ ζηλευτὴν ἡσυχίαν ἐβασίλευεν ἐν τῇ κωμοπόλει Δροβιάνῃς μέχρις ἐσχάτων ὅτε βάσκανος ὄφθαλμὸς ἐφθόνησεν αὐτὴν φέρων ἐν τῇ κοινωνικῇ ζωῇ τι ἡλικιωθὲν τι παιδίον ὀνομαζόμενον Τέλης Σπυράκος. Οὗτος τοῦ ὁποίου ὁ ἀποθανὼν πατὴρ τοῦ Σιδέρης καὶ οἱ ἐν Πάτραις θεοὶ τοῦ χαίρουσιν μεγίστην ὑπόληψιν ὡς ἀγαθοὶ καὶ ἐντιμώτατοι, κατέστη ἡ μάστιξ τοῦ χωρίου ἀδελφωθείς μετὰ ἀγάδων τινῶν τοῦ Δελβίνου καὶ ἀντῶν τὴν δυνάμιν τοῦ ἐξ αὐτῶν ὡς τουλάχιστον ὁ ἴδιος ἐνασμενίζετο νὰ πιστεύῃ καὶ διαδίδῃ καθ' ὅσον εἶνε ἀδύνατον οἱ ἀδελφοποιητοὶ τοῦ ἀγάδου, ἀνθρωποὶ ἐντιμώτατοι καὶ δικαιοτάτοι νὰ τῷ ἔδωκαν τὸ δικαίωμα νὰ κάμνῃ χρῆσιν τῆς ἰσχύος τῶν εἰς τὰς πρὸς τὸν τόπον ἀδικίας του, οὐδὲν καλὸν ἐσεβάσθη κατέστησε δὲ τὴν οἰκίαν τοῦ κρησφύγετον κακούργων, φυγοδίκων καὶ κλεπτῶν ἔχων ἀρωγούς εἰς τὰς διαπραττομένας ὑπ' αὐτοῦ ἀτοπίας τοὺς ὑπηρέτας τοῦ ἀποθρασυνθέντος τοιοῦτον, ὥστε μιμούμενοι τὸν κύριόν των νὰ προβαίνωσιν εἰς παντὸς εἶδους ἀκολασίας. Ἐπωφελούμενος δὲ τοῦ φιλησυχίου τῶν κατοίκων καὶ ἐπισείων εἰς αὐτοὺς τὸ φᾶσμα τοῦ φυγοδίκου ὅπως οὗτοι συγκρατοῦμενοι ἐκ φόβου μὴ ἐκστομίσωσι τὰς βεβήλους πράξεις του ἠθέλησε τελευταίως ἀναλαβὼν τὴν δεκάτην νὰ στερήσῃ τοὺς πτωχοὺς καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐπιουσίου διὰ τῆς ἐμμέσου ληστείας λαβῶν οὐχὶ δέκατον εἰς τὰ σιτηρὰ ἀλλὰ τρίτον καθ' ὅσον διὰ τῶν κολάκων τοῦ «τσιναγκολυπτῶν» ὡς ὀνομάζουσι τοὺς τοιοῦτους ἐνταῦθα, κατάρθρωσε νὰ διασπάσῃ τὴν ὁμοφωνίαν τῆς κωμοπόλεως καὶ νὰ δεκατίσῃ μόνος τοῦ ἄνευ τοῦ παρέδρου ἀνθρώπου εὐυπόληπτου περιποιούντος μεγάλην τιμὴν εἰς τὴν Δροβιανὴν εὐτυχίαν νὰ ἔχῃ τοιοῦτον παρέδρον. Τὴν μέθοδον ταύτην ἀπεπειράθη νὰ ἐφαρμόσῃ καὶ εἰς τὴν δεκάτην τῶν σταφυλίων ἀποθρασυνθεὶς ἐκ τῆς ῥηθείας ἐπιτυχίας ἀλλ' ἀπέτυχεν οἰκτρότατα προσκρούσας εἰς τὴν τιμιότητά καὶ αὐταπάρνησιν τῶν ἀξιολόγων πολιτῶν κ. κ. Σπυρ. Δρόσου (παρέδρου) Χρήστου Μάνου καὶ υἱοῦ τοῦ Γεωργίου, Κωνστ. Τσιούση, καὶ Κυριάκου Οἰκονόμου. Πνέων δὲ μένεα κατὰ τῶν ἀνωτέρω κυρίων, ἄλλων μὲν πρὸς ἐκδοκίαν ἐξεφόρτωνε τὰ φορτία των κατὰ τὸν τρυγητὸν ἄλλων δὲ διὰ λωποδυτῶν ἔκλεπτε τὸν καρπὸν ἐκτεθειμένον ἐκτός τῆς οἰκίας πρὸς ἡλίαν, μετὰ τῶν θυμάτων τῆς λωποδυσίας εἶνε καὶ ὁ κ. Γ. Κ. Μάνος οὗτινος ἐκλάπησαν τὴν νύκτα τῆς 26ης πρὸς τὴν 27ην εἴκοσι (20) ὀκ. κηπνοῦ. Ἀλλ' ὁλόκληρον τὴν τηλοβολοστολίαν ἠθέλησε νὰ ἐκκενώσῃ κατὰ τοῦ κ. Κυριάκου Οἰκονόμου, χρηματιστοῦ τοῦ ἐν Ἀθήναις χρηματιστηρίου. Καθ' ἣν ἡμέραν οὗτος ἐτρέφει διὰ τῶν γυναικῶν τῆς οἰκίας του καὶ ἄλλων ἐργατῶν, ὁπλαφόροι, φυγοδίκου Διάπιδες σταλέντες ὑπὸ τοῦ ἐν λόγῳ τέρατος καὶ ὁπλισθέντες ἐν τοῖς ὑπογείοις τῆς οἰκίας του δι' ὅπλων ὀπισθογεμῶν καὶ γιγασκάνων ἐπετέθησαν ἐξαπίνης ἐναντίον του, πλὴν ὑπεχώρησαν κατὰσχυμένοι ἀποκρουθέντες ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Οἰκονόμου διὰ μίαν μόνον ῥάβδον, ἣν οὗτος ἔφερεν ὡς μόνον ὄπλον, ἐξακολουθῶσαντος τὸν τρυγητὸν του ὅν μάνην ἐξήχησε τὸ τέρας αὐτὸ διὰ τῶν φυγοδίκων συντρόφων του νὰ ἐμποδίσῃ τοῦτο δὲ διέλυσε τὸ φᾶσμα τοῦ φόβου τῶν κατοίκων πρὸς αὐτό ἀφῆρθέη ἡ λεοντὴ καὶ ἐφάνη ἡ ἀλαοπεχὴ καταπεσόντος τοῦ διὰ τῶν κολάκων ἀποκτεθέντος γοῆ-

τροῦ του καὶ μὴ ἐναπομείναντος αὐτῷ πλέον εἰμὴ τοῦ κουνήματός του τοῦ Διάπικου τοῦ πεσίου τιθεμένου μέχρι τῶν ὀφρύων πρὸς ἐνδείξιν παλληκαρισμοῦ καὶ τοῦ μαστιγίου ὅπερ φέρει ἀνὰ τὰς χεῖρας του ὡς περ ἄλλος ἀδούλ Κόκας, καθ' ὅσον καὶ τὴν περιούσιαν του ἀπώλεσε εἰς ὀκτάμηνον ἐμπόριον ἐν Ἀγίοις Σαράντα ἐξήγησε δὲ μάτην νὰ ἀνακτήσῃ διὰ τῆς ἀπαγωγῆς τοῦ ὀβολοῦ τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν.

Τὸ περὶ ἱατροῦ ζήτημα εἶνε ἤδη λελυμένον ἐν Δροβιανῇ ἀφ' οὗ αὕτη ἡτύχησε νὰ ἀποκτήσῃ τὸν ἱατρὸν κ. Ζ. Ναθαναὴλ βλίνοντα ἀπὸ ἀπιστημονικῆς ἐπιτυχίας εἰς ἐπιτυχίαν Ἦδη δὲ μένει ἄλυτον τὸ διδασκαλικὸν ζήτημα. Κ.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Σταρισιώτη. Ἀφοῦ ἀφίχθησαν σημαίνει ὅτι δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ ἀμφιβάλλητε περὶ τῆς ἀληθείας τῶν γραφέντων ἐὰν ἐβραδυναν ὀλίγον δὲν πιστεύομεν ἡμεῖς.—Κ. Πζπ, Csmuna Magureni. Δελτάριον σας ἐλήφθη καὶ συμφώνως θὰ διορθωθῇ ὑπάρχον λάθος.—Γ. Μπ. Βελεστίνον. Σας ἐνεγράψαμεν καὶ σὰς ἀποστέλλομεν τὰ φύλλα.—Ι. Π. Ἀμφισταν. Ἐλήφθη δελτάριον σας καὶ θὰ ἀναμείνωμεν.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΚΑΦΕΝΕΙΟΝ

«Universitate»
EN ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΩ

Τὸ ἑλληνικὸν τοῦτο καφενεῖον νεωστὶ ἠνέωξε τὰς πύλας αὐτοῦ εἰς τὸ ἐν Βουκουρεστίῳ κοινόν, διευθυνόμενον δὲ ὑπὸ τοῦ εὐέλπιδος νέου Ἰωάννου Κωνσταντίνου Ἡπειρώτου ἐκ τῆς κωμοπόλεως Γρεβενῆς τοῦ Ζαγορίου παρέχει πᾶσαν πληροφορίαν εἰς πάντα ἑλληνα ἀφικνούμενον εἰς Βουκουρέστιον. Συμίστῳμεν θερμῶς τὸ καφενεῖον τοῦτο εἰς πάντα Ἡπειρώτην καὶ εἰς πάντα ἑλληνα διερχόμενον ἐκ Βουκουρεστίου.

ΑΠΟΘΗΚΗ ΑΛΕΥΡΩΝ

ΖΩΓΡΑΦΟΥ καὶ ΜΑΤΡΑΚΙΔΟΥ

Παρὰ τῇ Ν. Ἀγορᾷ, δεξιᾷ τῆς πλατείας Βαρβακείου

«Ἐν τῇ καταναλώσει τὸ κέρδος». Τιμαὶ ὠρισμέναι τοῖς μετρητοῖς.

Τιμολόγιον τῶν εἰδῶν τοῦ Καταστήματος λιανικῶς
Σιμιγδ. κουλουριῶν λ. 60 Κριθάρια ρωσικὰ λ. 30
» συνήθ. ρωσ. » 58 » ἑγχώρια » 27
» Θεσσαλικά » 55 Πίτουρα ψιλά » 16
» Ψιλά » 51 » χονδρά » 16
Φαρίνες Α. Α. » 45 Σίτος, σκύδαλα, ἀραβό-
» Α. » 42 » τοις, παληάλευρα καὶ
» Ἀλευρα πίτουρ γνήστ. » 40 λοιπὰ σχετικὰ.

Σημ. Εἰς τοὺς ἀγοράζοντας χονδρικῶς γίνεται ἰδιαίτερα συμφωνία καὶ εἰς τοὺς ἀγοράζοντας ἄνω τῶν 70 ὀκ. πρᾶγμα παρέχεται ἡ εὐκολία τῆς μεταφορᾶς ἐντὸς τῆς πόλεως πάντοτε.

ΓΕΩΡΓ. Κ. ΝΟΥΛΗΣ

Ἰατρὸς

Δέχεται ἀσθενεῖς ὥρα 8—9 π. μ. καὶ — μ. μ.

Ὁδὸς Χαλκοκονδύλη 40.

ΧΑΡΙΚΛΕΙΑ Χ. ΜΑΝΟΥ

Μαῖα.

Πτυχιούχος τῆς ἐν Ἀθήναις μαγειρικῆς σχολῆς
ΕΝ ΑΡΓΥΡΟΚΑΣΤΡῳ

Συνοικία Μητροπόλεως

Ἡ μόνη καθ' ἣν ἀπασαν τὴν ἐπαρχίαν ἐπιστῆμων μαῖα. Δι' πάσχουσιν ἐκ νοσημάτων ἀναγομένων εἰς τὸν κύκλον τῆς Μαγειρικῆς εὐρίσκουσι παρ' αὐτῇ τελείαν θεραπείαν. Ἐπιτυχίαι ἐκατόν ἐπὶ τοῖς ἐκατόν ὡς τοῦτο μαρτυροῦσι καὶ οἱ ἱατροὶ κ. κ. Ἀδερματῆ, Δήμας καὶ λοιποί.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΡΚΟΥ

(δικηγόρος)

Παρὰ τοῖς μικτοῖς καὶ προξενικῶς δικαστηρίοις τῆς Ἀλεξάνδρειας (Αἰγύπτου) μετέφερε τὸ γραφεῖον του παρὰ τὴν κλινικὴν τοῦ ἱατροῦ κ. Γεωργίου Μάρκου ἐν ὁδῷ Ἀδερματῆ ἀπέναντι ἀκριβῶς τοῦ κ. Γεωργ. Ἀδερματῆ.

Τὸ καφενεῖον τῆς Ἡπείρου τὸ διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ κ. Κώστα Εὐθυμίου μετεφέρθη ὀλίγον κατωτέρω τῆς Νέας Ἀγορᾶς ἐπὶ τῆς πλατείας Βαρβακείου.